

ФАКУЛТЕТ ТЕХНИЧКИХ НАУКА

ОДСЕК ЗА ПРОИЗВОДНО МАШИНСТВО

ПРОЈЕКТОВАЊЕ ТЕХНОЛОГИЈЕ ТЕРМИЧКЕ ОБРАДЕ

ПРОЈЕКТОВАЊЕ ПОГОНА ТЕРМИЧКЕ ОБРАДЕ - РАДНО -

ПРИРЕДИО: ДОЦ. ДР АЛЕКСАНДАР МИЛЕТИЋ

SADRŽAJ

1	UVODNE NAPOMENE	2
2	TOK PROJEKTOVANJA	2
2.1	TEHNIČKA DOKUMENTACIJA.....	2
2.2	DEFINISANJE KAPACITETA.....	3
2.3	ANALIZA POSTOJEĆE OPREME.....	4
2.4	DEFINISANJE POTREBNOG BROJA UREĐAJA.....	4
2.5	IDEJNO REŠENJE POGONA.....	5
2.6	TEHNOEKONOMSKA ANALIZA.....	7
3	ANALIZA PROBLEMA UPRAVLJANJA KVALitetom	7

1 UVODNE NAPOMENE

Pri projektovanju pogona termičke obrade потребно је усвојити сву опрему неophodnu за одвijanje процеса i направити raspored опреме у погону. Izgled погона зависи од тога да ли се ради о једном погону у склопу фабрике која се бави израдом машинарских делова, или се ради о предузећу кome је термиčka обрада primarna delatnost.

Kada предузеће има потребу за термиčkom obradom, инжењер мора донети одлуку да ли ће се термиčka обрада обављати у услужној kalionici ili ће се пројектовати poseban погон за термиčku обраду. Prednosti uslužne kalionice су:

- uvek angažovani kapaciteti,
- raspolože stručним licima sposobnim za rešavanje svih tehnoloških problema.

Nedostatak angažovanja uslužne kalionice јесте nemogućnost postavljanja prioriteta.

Prednosti izgradnje i upotrebe sopstvenog погона:

- mogućnost организовања redosleda операција,
- mogućnost постављања prioriteta,
- чување технолошких тајни.

Nedostaci izgradnje i upotrebe sopstvenog погона:

- manje искorišћење капацитета,
- plaćanje људи који добар део времена ништа не раде,
- лабораторије које се не употребљавају све време.

2 TOK PROJEKTOVANJA

Pri пројектовању погона термиčke обраде потребно је извршити sledeće:

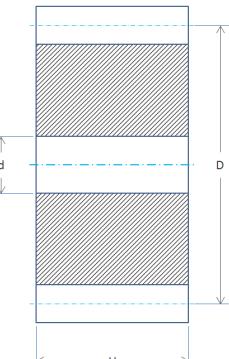
1. obezbediti kompletну техничку документацију производа,
2. definisati потребне капацитете за одређени период (најмање 5 година),
3. направити списак постојеће опреме,
4. извршити избор опреме и технолошких решења,
5. направити идејно решење погона,
6. направити техноекономску анализу.

2.1 TEHNIČKA DOKUMENTACIJA

Pre почетка пројектовања погона neophodno је obezbediti технички (radionički) crtež svakog radnog predmeta ili ako су делови слични за групу делова. Radionički crtež treba да садржи sledeće податке:

1. материјал радног предмета,
2. облик и величина радног предмета,
3. јасно definisani захтеви,
4. definisani specifični захтеви.

Na osnovу radioničkih crteža vrši се израда технолошких карти. Primer tehnološke karte prikazan је на слици 1.

<i>Tehnološka karta proizvoda</i>	<i>Naziv dela:</i> <i>Br. crteža</i>						<i>Preduzeće:</i>
<i>Skica dela</i>	<i>Materijal:</i>				<i>Težina dela:</i>		
	<i>Oznaka operacije</i>	<i>Naziv operacije</i>	<i>Uređaj</i>	<i>Radna temp. (°C)</i>	<i>Radna sredina</i>	<i>Vreme (min)</i>	<i>Napomena</i>
	1.01.01	Šaržiranje	Kran	-	-	5	Šaržer 7
	1.02.02	Zagrevanje	Peć	850	Zaštitna atmosfera	150	Način slaganja 4
<i>Zahtev: DC = 1 mm</i> <i>Cementirati na 62 ± 2 HRC</i>							<i>Specijalni zahtev:</i>

Slika 1: Tehnološka karta proizvoda.

Kada se radi o masovnoj proizvodnji neophodno je napraviti i tehnološku kartu pribora. Primer tehnološke karte pribora prikazan je na slici 2. U ovoj tabeli između ostalog navedeni su broj komada u šarži, kao i težina šarže. Na osnovu broja komada u šarži i godišnje proizvodnje određuje se neophodan broj uređaja. Težina šarže je važna zbog nosivosti krana.

<i>Tehnološka karta pribora</i>	<i>Naziv dela:</i> <i>Broj crteža:</i>	<i>Preduzeće:</i>
<i>Skica šaržera:</i>		<i>Način slaganja:</i>
<i>Šarža:</i> Komada 455		<i>Težina šarže:</i> 455 Kg

Slika 2: Tehnološka karta pribora.

2.2 DEFINISANJE KAPACITETA

Najbolje bi bilo poznавати godišnji obim proizvodnje (kom/god), ili eventualno mesečni i nedeljni kapacitet. Količina komada koji se proizvode definiše tip proizvodnje, a tip proizvodnje određuje tip uređaja (vrsta peći, šaržiranje itd.). Potreban broj uređaja za svaku operaciju određuje se na osnovu kapaciteta i vremena neophodnog za obavljanje te operacije.

Ukupno vreme termičke obrade uzima u obzir tehnološko vreme (koje komad provede u peći) i pomoćno vreme, a određuje se primenom sledećeg izraza:

$$\tau_{uk} = (\tau_{tehnološko} + \tau_{pomoćno}) \times N_{šarži} 1$$

Broj šarži se određuje:

$$N_{šarži} = \frac{\text{kapacitet (kom/god)}}{N_{kom/šarža}} 2$$

2.3 ANALIZA POSTOJEĆE OPREME

Cilj je da se utvrди da li neka od postojeće opreme može da se uklopi u novu tehnologiju. Pri oceni postojeće opreme koriste se dva kriterijuma:

1. ekonomičnost proizvodnje sa gledišta utroška energije,
 2. kriterijum zaštite životne sredine i bezbednosti na radu.

2.4 DEFINISANJE POTREBNOG BROJA UREĐAJA

Za svaku operaciju se definiše neophodan broj uređaja. Najčešće se u jednom uređaju obavlja više operacija, za više različitih proizvoda.

Neophodan broj uređaja (N_{xx}) određuje se primenom sledećeg izraza:

gde su:

τ_{uk} - ukupno vreme angažovanja uređaja xx

k - raspoloživi broj sati godišnje koji se određuje:

$$k = n \cdot t_o \cdot \eta \dots 4$$

gde su:

n - broj radnih dana godišnje

$n = 300$ za protočne peći

n = 200 za sone peći

n = 250 za komorne peći

t_o - dnevni broj sati koji zavisi od broja smena, a obično se radi u tri smene

η - koeficijent iskorišćenja opreme, obično se usvaja 0.8

Poželjno je da se dobije vrednost $N_{xx} = 0.5 - 1.0$, jer je tada neophodan jedan uređaj. Ukoliko se za peć dobije vrednost $N_{xx} = 0.3$ termička obrada se radi uslužno. Kada je vrednost $N_{xx} = 1.1$ usvajaju se dve manje peći. Za pojedine uređaje dobijaju se male vrednosti (oko 0.2), ali oni moraju biti zastupljeni, takvi su na primer kranovi, kade za pranje i drugi.

Pored peći za termičku obradu, definiše se i broj pomoćnih uređaja:

- kade za hlađenje (sa vodom, uljem, ...)
 - uređaji za čišćenje i odmašćivanje
 - uređaji za transport
 - uređaji za kontrolu kvaliteta
 - prese za ispravljanje
 - uređaj za peskiranje
 - uređaji za niklovanje, galvanizaciju (ukoliko se radi)

Kod većih kalionica definiše se i broj pomoćnih pogona, kao što je odeljenje za održavanje (grejači, termoparovi, ventili).

2.5 IDEJNO REŠENJE POGONA

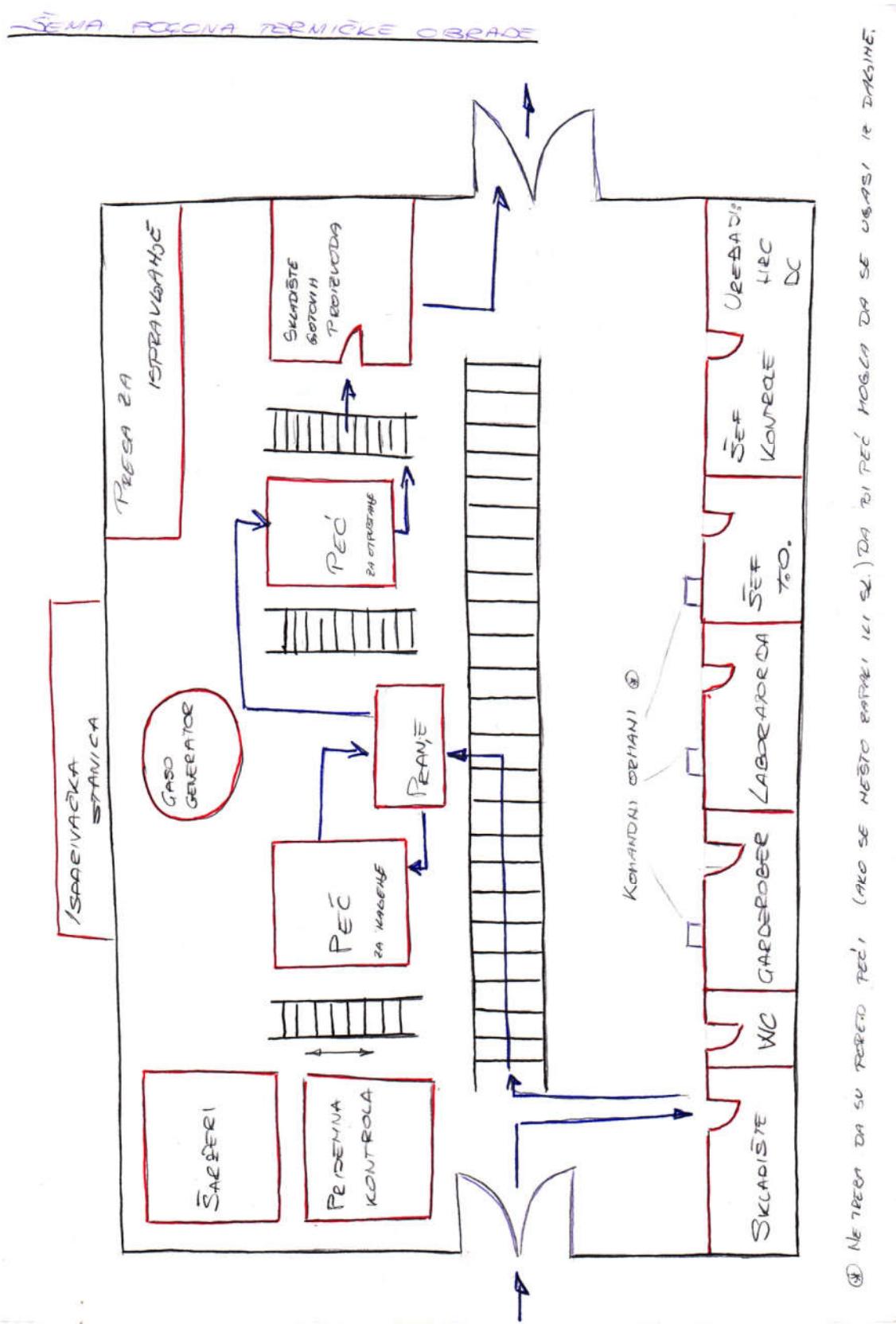
Usvojenu opremu neophodno je rasporediti tako da se dobiju optimalni tokovi radnih predmeta. Postoje dva principa raspoređivanja opreme:

1. **Operativni** - svi uređaji za određenu operaciju ili grupu operacija postavljaju se jedan iza drugog. Oprema se ovako raspoređuje u pojedinačnoj i maloserijskoj proizvodnji. Prednosti operativnog načina raspoređivanja:
 - jedan režim rada,
 - radnik je specijalizovan za jedan uređaj,
 - dobra iskorišćenost uređaja.
2. **Predmetni** - celokupna termička obrada jednog radnog predmeta obavlja se u jednoj liniji. Ovakav pristup koristi se u velikoserijskoj i masovnoj proizvodnji. Jedan radnik opslužuje veći broj uređaja.

Da bi se napravila orientaciona skica pogona neophodno je znati gabaritne dimenzije uređaja, snagu, tip energije, potrošnju vode i gasa. U pogonu za termičku obradu neophodno je obezbediti:

1. pristupačnost opreme,
2. dovoljno rastojanje između peći (opreme),
3. raspored opreme u saglasnosti sa transportnim sredstvima,
4. svi potrošači gasa moraju biti locirani na istom položaju,
5. skladište ulaznih delova,
6. skladište rezervnih delova,
7. skladište gotovih delova (oblik i veličina se planiraju prema obimu proizvodnje),
8. laboratorije - trebalo bi da sadrže:
 - uređaj za određivanje tvrdoće po Rokvelu (HRC)
 - uređaj za određivanje tvrdoće po Vikersu (HV)
 - uređaj za određivanje mikrotvrdoće (za merenje tvrdoće površinski ojačanih slojeva)
 - uređaj za baždarenje termoparova
 - uređaji za određivanje hemijskog sastava
 - penetranti za lociranje pukotina
9. ventilacija,
10. protiv požarna zaštita (oprema),
11. sanitarni čvor.

Primer pogona termičke obrade prikazan je na slici 3. Prijemna kontrola vrši se da ne bi došlo do zamene materijala. Mini valjkasti transporter služe za odlaganje okaljenih i opranih komada, da se izvrši međufazna kontrola, da se izmeri tvrdoća. Sa završnih valjkastih transporterata ne sme ništa da se skida dok se ne izvrši završna kontrola. Komandni uređaji treba da budu postavljeni tako da im radnici mogu lako pristupiti.

Slika 3: Primer šematskog prikaza pogona termičke obrade.

2.6 ТЕХНОЕКОНОМСКА ANALИЗА

Подразумева одређivanje troškova termičke obrade po kilogramu materijala. U troškove se uvrštavaju:

1. **Troškovi investicije** - obuhvataju:
 - uređaji (oprema) - potrebno je odrediti cenu svakog uređaja i prostor koji zauzima
 - objekat
 - lokacija
 - kadar
 - dodatne investicije (isparivačka stanica ...)
2. **Troškovi eksploatacije** - obuhvataju:
 - energija - potrebno je proceniti kolika će biti angažovana snaga
 - potrošnja gasa - za svaku peć određena je od strane proizvođača
 - potrošnja ulja - ulje gubi svojstva sa određenim brojem ciklusa kaljenja i mora se menjati
 - potrošnja vode - za hlađenje plašta vakumskih peći, hlađenje hidraulike za vrata peći
 - potrošnja sredstava za čišćenje
 - održavanje - grejači, ventili, instrumenti, šaržeri, termoparovi imaju ograničen vek trajanja
 - zaštita životne sredine - tretman otpadnih gasova i vode, soli (ako se radi obrada u soli)

Svi troškovi se sabiraju i dele sa kapacitetom (ukupni broj kilograma koji se obrađuje). Kada se odrede troškovi, moguće je odrediti i zaradu.

3 ANALIZA PROBLEMA UPRAVLJANJA KVALITETOM

Odvija se u tri faze:

1. **Kontrola materijala** - neophodno je obezbediti kvalitetan materijal. Zahtev za kvalitetnim materijalom se postavlja dobavljaču materijala. Poželjno je da se kontrola materijala izvrši kod dobavljača.
2. **Kontrola u pogonu** - obuhvata sve kontrole, ulazne, međufazne i izlazne.
3. **Kontrola eksploatacije** - kako bi se dobila povratna informacija i na osnovu nje upravljalo kvalitetom proizvoda potrebno je vršiti analizu rezultata eksploatacije proizvoda.